

[Boligministeren]

ning om fremme af boligbyggeriet, byfornyelsen og beboerdemokratiet.

Når man læser det igennem, ser man, at det indeholder mange ting, der ligner det, vi behandlede sidste år. For mig at se er der tale om en lang ønskeseddel, og der er da et par måneder til jul endnu.

Det første punkt er et forslag om at forhøje kvoten for almennyttigt byggeri fra 9.000 til 12.000 boliger. Man skriver noget om særlig hensyntagen til ældre og handicappede. I den forbindelse kan jeg oplyse, at der i 1982 rent faktisk er bygget 3.000 i stedet for de 1.000, der var forventet, som er særlig egnede for ældre og handicappede. Jeg kan også oplyse, at vi i indeværende år allerede er oppe på ca. 3.000, og det svarer til ca. 40 pct. af kvoten, så der synes ikke umiddelbart at være det store behov for at gøre en ekstraordinær indsats dér. Men det er nødvendigt at sige, at skal man følge forslagsstillerne i deres ønske, kommer vi op på ekstra udgifter på 180 mill. kr. bare i 1984.

Man vil også gerne have kvoten for ungdomsboliger forhøjet, og alle ved, at netop ungdomsboligkvoten er noget af det dyreste, vi har, så de ønsker, der er fremlagt, betyder yderligere 100 mill. kr.

Det næste, man peger på, er byfornyelse, og dér vil jeg gerne erindre forslagsstillerne om, at vi rent faktisk her i sommer har fået vedtaget i finansudvalget en ekstra bevilling på 300 mill. kr. til sanering og byfornyelse. Dér har vi måske været lidt forud for forslagsstillerne.

Det næste, man peger på, er de kendte tilskudsordninger, og dertil må jeg sige, at jeg ikke tror på tilskudsordninger generelt. Jeg vil gerne gentage, hvad jeg har sagt i lignende debatter før: vi kan ikke blive ved med at øse tilskud ud og så samtidig forvente en bedre økonomi i samfundet med deraf følgende rentefald. Vi kan altså ikke bruge de samme penge to gange, og det vil jeg gerne sige til forslagsstillerne. Derfor må jeg afvise det også.

Det næste er bevillinger til vedligeholdelse af offentlige bygninger, og jeg går ud fra, det er noget, der absolut skal med hver gang, men det koster vel også midler. Der er ikke her angivet, hvor meget der er tale om.

Så opfordres regeringen til at søge gennemført en ensartet lejelovgivning med omkostningsbestemt husleje over hele landet.

Jeg så da gerne en ensartet lejelovgivning gennemført, men jeg er ikke helt sikker på, at de intentioner, vi har for en ensartet lejelovgivning, er helt mage til dem, forslagsstillerne forestiller sig. Jeg mener ikke, det er tiden at gennemføre huslejeregulering over hele landet, og derfor synes jeg, vi skulle vente. Man kunne jo også forestille sig – vi har set, at lejere og grundejere har kunnet tale sammen, hvis vi går år tilbage – at lejer- og grundejerorganisationerne kunne få hinanden i tale her og finde frem til et forslag til en løsning. Men jeg er nødt til at sige på forhånd, at hvis man kommer med en sådan løsning, kan regeringen selvfølgelig ikke på forhånd være forpligtet til at gennemføre et forslag herom. Jeg synes, det ville være en god idé at opfordre organisationerne til at se, om man kunne mødes på et sådant område.

Det sidste, man taler om, er at styrke beboerdemokratiet, og dertil vil jeg her i første omgang kun sige, at der som bekendt er udsendt et skrift fra boligelskaberne og lejerorganisationerne, som debatteres, og det er regeringens opfattelse, at vi i hvert fald først skal lade de implicerede have lejlighed til at tage stilling til de forslag, der ligger deri.

Jeg har også nogle mere generelle kommentarer til forslagsstillerne. Det er vanskeligt at se ud fra forslaget, hvilke midler man egentlig forestiller sig der skal bruges på de forskellige områder, men jeg kan da sige, at ser man alene på udvidelsen af kvoterne, er vi oppe på 300 mill. kr. ekstra, og det må skønnes, hvis man tænker tilbage på de forslag, der henvises til, f.eks. fra LO og Håndværksrådet, at vi alt i alt vil kunne komme op på ekstra udgifter for det offentlige på mellem 1½ og 2 mia kr. i 1984, og så vil jeg gerne spørge forslagsstillerne om, hvor man vil finde disse midler.

Så vidt jeg husker, stillede socialdemokratiet i torsdags et dagsordensforslag, hvor man ville opretholde de nødvendige budgetforbedringer, og samtidig dermed tog man straks afstand fra en række af de besparelser, der er indbygget i finanslovsforslaget. Derfor synes jeg, at socialdemokratiet skylder at fortælle, hvad det er for besparelser, man kan undvære, og hvordan man vil finde midlerne til disse ting. Jeg går ud fra, det ikke er skatetforhøjelser, socialdemokratiet tænker på.

Jeg synes også, der er grund til at understrege i den forbindelse, at byggeriet rent